

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2021/847,

20. mai 2021,

millega luuakse maksustamisalase koostöö programm „Fiscalis“ ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1286/2013

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 114 ja 197,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Programm „Fiscalis 2020“, mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1286/2013 ⁽³⁾ ning mida komisjon rakendab koostöös liikmesriikide ja assotsieerunud riikidega, ning samuti sellele eelnenud programmid on aidanud maksuhaldurite koostööd liidus märkimisväärselt lihtsamaks ja tõhusamaks muuta. Nendes programmides osalevate riikide maksuhaldurid on tunnistanud programmide lisaväärtust, sealhulgas liikmesriikide ja maksu maksjate finants- ja majandushuvide kaitsmisel. Järgmisel kümnendil eelseisvaid probleeme saab lahendada ainult siis, kui liikmesriigid vaatavad oma haldusterritooriumi piiridest kaugemale ja teevad oma partneritega tihedat koostööd.
- (2) Programmiga „Fiscalis 2020“ loodi liikmesriikidele kõnealuse koostöö arendamiseks liidu raamistik. Kõnealune raamistik on kulutõhusam sellest, kui iga liikmesriik peaks sisse seadma kahe- või mitmepoolsed eraldi koostööraamistikud. Seetõttu on asjakohane tagada, et programmi „Fiscalis 2020“ jätkamiseks luuakse samas valdkonnas uus programm – „Fiscalis“ (edaspidi „programm“).
- (3) Luues meetmete raamistiku, mis toetab siseturgu, edendab liidu konkurentsivõimet ning kaitseb liidu ja selle liikmesriikide finants- ja majandushuve, peaks programm aitama toetada maksupoliitikat ning liidu maksuõiguse rakendamist; hoida ära maksupettusi, maksudest kõrvalehoidmist, agressiivset maksuplaneerimist ja topeltmaksuvabastust ning nende vastu võidelda; vältida ja vähendada piiriüleste tehingute puhul üksikisikute ja ettevõtjate tarbetut halduskoormust; toetada õiglasemaid ja tõhusamaid maksusüsteeme; saavutada siseturu täielik potentsiaal

⁽¹⁾ ELT C 62, 15.2.2019, lk 118.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2019. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ning nõukogu 10. mai 2021. aasta esimese lugemise seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 19. mai 2021. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1286/2013, millega luuakse tegevusprogramm Euroopa Liidu maksusüsteemide toimimise parandamiseks aastateks 2014–2020 („Fiscalis 2020“) ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1482/2007/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 25).

ja edendada ausat konkurentsi liidus; toetada ühist liidu lähenemisviisi rahvusvahelistel foorumitel ning toetada maksuhaldurite haldussuutlikkuse arendamist, sealhulgas aruandlus- ja auditeerimismeetodite ajakohastamise kaudu; samuti toetada maksuhaldurite töötajate koolitamist selles valdkonnas.

- (4) Käesoleva määrusega kehtestatakse programmi rahastamispakett, mis on iga-aastase eelarvenetluse käigus Euroopa Parlamendile ja nõukogule peamine lähtesumma Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 16. detsembri 2020. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe, mis käsitleb eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ning usaldusväärset finantsjuhtimiste, samuti uusi omavahendeid, sealhulgas uute omavahendite kasutuselevõtmise suunas liikumise tegevuskava, (*) punkti 18 tähenduses.
- (5) Et toetada kolmandate riikide ühinemist ja assotsieerumist, peaks programmis saama teatavate tingimuste täitmise korral osaleda ka ühinevad riigid, kandidaatriigid, potentsiaalsed kandidaatriigid ja Euroopa naabruspoliitika partnerriigid. Programm võiks olla avatud ka muudele kolmandatele riikidele vastavalt tingimustele, mis on sätestatud liidu ja kõnealuste riikide vahelistes erilepingutes, millega reguleeritakse nende osalemist liidu programmis.
- (6) Käesoleva programmi suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL, Euratom) 2018/1046 (**) (edaspidi „finantsmäärus“). Finantsmääruses sätestatakse liidu eelarve täitmise reeglid, sealhulgas reeglid toetuste, auhindade, hangete, eelarve kaudse täitmise, rahastamisvahendite, eelarvetagatiste, finantsabi ja välisekspertide tasustamise kohta.
- (7) Programmi „Fiscalis 2020“ raames võetud meetmed on osutunud asjakohaseks ja need tuleks seepärast säilitada. Et programmi saaks lihtsamini ja paindlikumalt ellu viia ja selle eesmärgi oleks niimoodi parem saavutada, tuleks meetmed kindlaks määrata ainult üldiste kategooriatena ning esitada loetelu konkreetseid tegevusi illustreerivatest näidetest, nagu koosolekud ja sarnased ühekordsed üritused, sealhulgas vajaduse korral viibimine haldusasutuste ametiruumides ja osalemine haldusuurimistes, projektipõhine struktureeritud koostöö, sealhulgas vajaduse korral ühisaudidid, ja IT-suutlikkuse arendamine, sealhulgas asjakohasel juhul maksuhaldurite juurdepääs omavahel ühendatud registritele. Kui see on kohane, peaks meetmete eesmärk olema ka käsitleda prioriteetseid teemasid, et saavutada programmi eesmärgid. Koostöö ja suutlikkuse arendamise kaudu peaks programm ühtlasi edendama ja toetama uuendusi kasutusele võtma ja võimendama, et veelgi suurendada suutlikkust maksunduse põhiprioriteetide saavutamisel.
- (8) Võttes arvesse maksumaksjate üha suurenevat liikuvust, piiriüleste tehingute arvu, finantsinstrumentide rahvusvahelistumist ning sellest tulenevat suuremat maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja agressiivse maksuplaneerimise ohtu, mis kõik ulatuvad liidu piiridest kaugemale, võib Euroopa elektrooniliste süsteemide kohandamine või laiendamine koostööle kolmandate riikidega, kes ei ole programmiga assotsieerunud, ja rahvusvahelistele organisatsioonidele olla liidu või liikmesriikide huvides. Sellise kohandamise ja laiendamisega välditaks eelkõige halduskoormust ning kulusid, mis kaasnevad liidusisese teabevahetuse ja rahvusvahelise teabevahetuse tarbeks kahe sarnase elektroonilise süsteemi väljaarendamisega ja käitamisega. Seepärast, kui see on kõnealuse huviga nõuetekohaselt põhjendatud, peaks selline kohandamine või laiendamine kuuluma programmi alusel rahastamiskõlblike kulude alla.
- (9) Võttes arvesse üleilmastumise ulatust ning maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja agressiivse maksuplaneerimise vastu võitlemise tähtsust, tuleks programmis ette näha võimalus kaasata väliseksperte finantsmääruse artikli 238 tähenduses. Välisekspertid peaksid olema peamiselt valitsusasutuste esindajad, sealhulgas valitsusasutuste esindajad assotsieerumata kolmandatest riikidest, sealhulgas vähim arenenud riikidest, samuti rahvusvaheliste organisatsioonide, ettevõtjate, maksumaksjate ja kodanikuühiskonna esindajad. Siinkohal tuleks vähim arenenud riigi all mõista kolmandat riiki või ELi mittekuuluvat territooriumi, millel on õigus saada

(*) ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 28.

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

ametlikku arenguabi vastavalt asjakohasele nimekirjale, mille Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabi komitee on avalikult kättesaadavaks teinud ning mis põhineb ÜRO vähim arenenud riigi määratlusel. Eksperte tuleks eksperdirühmadesse valida vastavalt komisjoni 30. mai 2016. aasta otsusele, millega kehtestatakse horisontaalsed eeskirjad komisjoni eksperdirühmade loomiseks ja tööks. Ekspertide puhul, kes on ametisse määratud isikuliselt ja peavad tegutsema avalikes huvides sõltumatult, peaks komisjon tagama, et nad on erapooletud, neil ei ole ametialase vastutusega seoses võimalikke huvide konflikte ning nende valimist ja osalemist puudutav teave on avalikult kättesaadav.

- (10) Vastavalt komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatise „ELi eelarve läbivaatamine“ kindlaks määratud komisjoni kohustusele tagada rahastamisprogrammide sidusus ja lihtsamaks muutmine, tuleks juhul, kui programmiga ette nähtud meetmetel on eesmärgid, mis on ühised mitmele rahastamisinstrumendile jagada ressursse teiste liidu rahastamisinstrumentidega, välistades kahekordse rahastamise. Programmi raames võetud meetmetega tuleks tagada, et liidu vahendeid kasutatakse maksupoliitika ja maksuhaldurite toetamisel sidusalt.
- (11) Kulutasuvuse huvides tuleks programmis ära kasutada võimalikku koostoiimet asjaomastes valdkondades võetavate muude liidu meetmetega, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/444⁽⁶⁾ loodud tolliprogramm, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/785⁽⁷⁾ loodud liidu pettustevastase võitluse programm, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/690⁽⁸⁾ loodud ühtse turu programm, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/241⁽⁹⁾ loodud taaste- ja vastupidavusrahastu ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/240⁽¹⁰⁾ loodud tehnilise toe instrument.
- (12) Kõige suuremat osa programmi eelarvest soovitakse kasutada infotehnoloogiaalase (IT) suutlikkuse arendamise meetmete jaoks. Seetõttu tuleks erisätetes kirjeldada ja eristada Euroopa elektrooniliste süsteemide ühiseid ja riiklike osi. Lisaks tuleks selgelt kindlaks määrata komisjoni ja liikmesriikide meetmete ulatus ja ülesanded. Euroopa elektrooniliste süsteemide ühiste ja riiklike osade vahel peaks olema võimalikult suur koostalitlusvõime ning nende toimimine koos muude asjakohaste liidu programmide elektrooniliste süsteemidega peaks vastastikku võimenduma.
- (13) Praegu puudub nõue koostada liidu ühtse ja koostalitlusvõimelise elektroonilise maksustamiskeskonna loomiseks maksustamise mitmeaastane strateegiakava. IT- suutlikkuse arendamise meetmete sidususe ja kooskõlastatuse tagamiseks tuleks programmis ette näha nõue sellise kava ehk kavandamisvahendi koostamiseks, mis oleks asjakohastest liidu õigusaktidest tulenevate kohustustega kooskõlas ega lähe nendest kaugemale.
- (14) Käesolevat määrust tuleks rakendada tööprogrammide kaudu. Kuna eesmärgid on seatud keskmise pikkusega ja pikemaks perioodiks ning arvestades aja jooksul saadud kogemusi, peaks tööprogrammidega olema võimalik hõlmata mitut aastat. Üleminek üheaastastelt tööprogrammidele mitmeaastastele tööprogrammidele, millest igaüks võib kesta kuni kolm aastat, vähendaks nii komisjoni kui ka liikmesriikide halduskoormust.

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2021. aasta määrus (EL) 2021/444, millega luuakse tollikoostöö programm „Toll“ ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1294/2013 (ELT L 87, 15.3.2021, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2021. aasta määrus (EL) 2021/785, millega luuakse liidu pettustevastase võitluse programm ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 250/2014 (ELT L 172, 17.5.2021, lk 110).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. aprilli 2021. aasta määrus (EL) 2021/690, millega luuakse siseturu, ettevõtjate, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate konkurentsivõime, taimede, loomade, toidu ja sööda valdkonna ja Euroopa statistika programm (edaspidi „ühtse turu programm“) ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EL) nr 99/2013, (EL) nr 1287/2013, (EL) nr 254/2014 ja (EL) nr 652/2014 (ELT L 153, 3.5.2021, lk 1).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. veebruari 2021. aasta määrus (EL) 2021/241, millega luuakse taaste- ja vastupidavusrahastu (ELT L 57, 18.2.2021, lk 17).

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. veebruari 2021. aasta määrus (EL) 2021/240, millega luuakse tehnilise toe instrument (ELT L 57, 18.2.2021, lk 1).

- (15) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (16) Vastavalt 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe ⁽²⁾ punktidele 22 ja 23 tuleks käesolevat programmi hinnata teabe põhjal, mis on kogutud seirenormide alusel, vältides samal ajal eelkõige liikmesriikidele langevat halduskoormust ja ülereguleerimist. Seirenormid peaksid asjakohasel juhul sisaldama ka mõõdetavaid näitajaid, mille alusel saab hinnata programmi mõju kohapeal. Vahehindamine, mis tuleks teha hiljemalt neli aastat pärast programmi rakendamise algust, ja lõpphindamine, mis tuleks teha hiljemalt neli aastat pärast programmi lõpuleviimist, peaksid panustama järgmiste mitmeaastaste finantsraamistike otsustusprotsessi. Vahe- ja lõpphindamisel tuleks käsitleda ka tegureid, mis takistavad endiselt programmi eesmärkide saavutamist, ning teha ettepanekuid parimate tavade kohta. Peale vahe- ja lõpphindamise tulemuste tuleks tulemusaruandluse süsteemi raames avaldada igal aastal edusammude jälgimiseks eduaruanne. Selles aruandes tuleks esitada kokkuvõtte programmiga seotud tegevuses vaatlusalusel aastal saadud õppetundidest ja asjakohasel juhul ka sellest, milliseid takistusi esines.
- (17) Komisjon peaks korraldama korrapäraseid maksuhaldurite seminare, kus toetust saavate liikmesriikide esindajad arutaksid programmi eesmärkidega seotud probleeme ja pakuksid parandusvõimalusi, sealhulgas maksuhalduritevahelisele teabevahetusele.
- (18) Et reageerida asjakohaselt muutustele maksupoliitika prioriteetides, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta programmi erieesmärkide saavutamise mõõtmiseks kasutatavate näitajate loetelu ning täiendada käesolevat määrust seire- ja hindamisraamistiku kehtestamist käsitlevate sätetega. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (19) Finantsmääruse, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾ ning nõukogu määruste (EÜ, Euratom) nr 2988/95, ⁽⁴⁾ (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽⁵⁾ ja (EL) 2017/1939 ⁽⁶⁾ kohaselt tuleb liidu finantshuve kaitsta proportsionaalsete meetmetega, sealhulgas meetmetega, mis hõlmavad õigusnormide rikkumise, sealhulgas kelmuste ja pettuste ärahoidmist, avastamist, kõrvaldamist ja uurimist, kaotatud, alusetult makstud või ebaõigesti kasutatud summade sissenõudmist ning asjakohasel juhul halduskaristuste kehtestamist. Eelkõige on Euroopa Pettustevastasel Ametil (OLAF) vastavalt määrustele (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ja (EL, Euratom) nr 883/2013 õigus korraldada haldusjuurdlust, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, et teha kindlaks, kas on esinenud

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽²⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlust ja millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuve kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

⁽⁶⁾ Nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel (ELT L 283, 31.10.2017, lk 1).

kelmust, pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust. Euroopa Prokuratuuril on määruse (EL) 2017/1939 kohaselt õigus uurida liidu finantshuve kahjustavaid kuritegusid, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2017/1371,⁽¹⁷⁾ ja esitada süüdistusi. Vastavalt finantsmäärusele peab iga isik või üksus, kes saab liidu vahendeid, tegema liidu finantshuvide kaitsel igakülget koostööd, andma komisjonile, OLAFile, kontrollikoja ja tõhustatud koostöös osalevate liikmesriikide suhtes kooskõlas määrusega (EL) 2017/1939 Euroopa Prokuratuurile vajalikud õigused ja nõutava juurdepääsu ning tagama, et kolmandad isikud, kes on kaasatud liidu vahendite haldamisse, annavad samaväärsed õigused.

- (20) Euroopa Majanduspiirkonda (EMP) kuuluvad kolmandad riigid võivad liidu programmides osaleda koostöö raames, mis kehtestati Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga,⁽¹⁸⁾ milles on sätestatud, et programme rakendatakse kõnealuse lepingu kohaselt vastu võetud otsuse alusel. Kolmandad riigid võivad osaleda ka muude õigusaktide alusel. Käesolevasse määrusesse tuleks lisada erisäte, millega nõutakse kolmandatelt riikidelt vastutavale eelarvevahendite kasutajale, OLAFile ja kontrollikoja vajalike õiguste ja nõutava juurdepääsu andmist, mida neil on vaja oma volituste täieulatuslikuks kasutamiseks.
- (21) Käesoleva määruse suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt ELi toimimise lepingu artikli 322 alusel vastu võetud horisontaalseid finantsreegleid. Kõnealused reeglid on sätestatud finantsmääruses ning nendega määratakse eelkõige kindlaks menetlus eelarve kehtestamiseks ja selle täitmiseks toetuste, hangete, auhindade ja eelarve kaudse täitmise kaudu ning nähakse ette finantsjuhtimises osalejate vastutuse kontroll. ELi toimimise lepingu artikli 322 alusel vastu võetud reeglid hõlmavad ka üldist tingimuslikkuse korda liidu eelarve kaitsmiseks.
- (22) Käesoleva määrusega ette nähtud rahastamisliikide ja eelarve täitmise viiside valikul tuleks lähtuda nende võimest saavutada meetmete erieesmärgid ja anda tulemusi, võttes eelkõige arvesse kontrollidega seotud kulusid, halduskoormust ja eeldatavat nõuete täitmata jätmisega seotud riski. Valikut tehes tuleks kaaluda kindlasummaliste maksete ning ühtsete rahastamismäärade ja ühikuhindade kasutamist, samuti kuludega sidumata makseid, nagu on osutatud finantsmääruse artikli 125 lõikes 1. Rahastamiskõlblikud kulud tuleks kindlaks määrata lähtuvalt rahastamiskõlblike meetmete laadist. Kõige tähtsam on katta koosolekutel ja muudel sedalaadi sihtotstarbelistel üritustel osalejate sõidu-, majutus- ja elamiskulud ning ürituste korraldamisega seotud kulud, et tagada riiklike ekspertide ja maksuhaldurite osalemine ühismeetmete rakendamisel.
- (23) Vastavalt finantsmääruse artikli 193 lõikele 2 võib toetust anda juba alustatud meetmele, tingimusel et taotleja suudab tõendada vajadust alustada meetet enne toetuslepingu allkirjastamist. Enne toetustaotluse esitamise kuupäeva kantud kulud ei ole siiski rahastamiskõlblikud, välja arvatud piisavalt põhjendatud erandjuhtudel. Selleks et vältida liidu toetuses häireid, mis võivad kahjustada liidu huve, peaks rahastamisotsuses olema võimalik sätestada piiratud ajavahemiku jooksul mitmeaastase finantsraamistiku 2021–2027 alguses ja üksnes piisavalt põhjendatud juhtudel, et meetmed ja kulud on rahastamiskõlblikud alates eelarveaasta 2021 algusest, isegi kui need rakendati ja kanti enne toetustaotluse esitamist.
- (24) Kuna käesoleva määruse eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (25) Määrus (EL) nr 1286/2013 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (26) Selleks et tagada asjaomases poliitikavaldkonnas toetuse andmise järjepidevus ja võimaldada rakendamise alustamist mitmeaastase finantsraamistiku 2021–2027 algusest, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti ja seda tuleks kohaldada tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2021,

⁽¹⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1371, mis käsitleb võitlust liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu kriminaalõiguse abil (ELT L 198, 28.7.2017, lk 29).

⁽¹⁸⁾ EÜT L 1, 3.1.1994, lk 3.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega luuakse maksustamisalase koostöö programm „Fiscalis“ (edaspidi „programm“) ajavahemikuks 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2027.

Käesoleva määrusega sätestatakse programmi eesmärgid, selle eelarve aastateks 2021–2027, liidupoole rahastamise vormid ja sellise rahastamise reeglid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „maksustamine“ – järgmiste maksude, maksete, aktsiiside ja lõivudega seotud küsimused, sealhulgas kavandamine, haldamine, sissenõudmine ja nende tasumise kohustuse täitmine:
 - a) nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ⁽¹⁹⁾ sätestatud käibemaks;
 - b) nõukogu direktiivis 92/83/EMÜ⁽²⁰⁾ sätestatud alkoholiaktsiis;
 - c) nõukogu direktiivis 2011/64/EL⁽²¹⁾ sätestatud tubakatoodete aktsiis;
 - d) nõukogu direktiivis 2003/96/EÜ⁽²²⁾ sätestatud energiatoodete ja elektrienergia maksud;
 - e) muud nõukogu direktiivi 2010/24/EL⁽²³⁾ artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud maksud ja maksed, kui need on seotud siseturu ja liikmesriikidevahelise halduskoostööga;
- 2) „maksuhaldurid“ – maksustamise või maksudega seotud tegevuse eest vastutavad avaliku sektori asutused ja muud organid;
- 3) „Euroopa elektroonilised süsteemid“ – maksustamise jaoks ja maksuhaldurite ülesannete täitmiseks vajalikud elektroonilised süsteemid.

Artikkel 3

Programmi eesmärgid

1. Programmi üldeesmärk on toetada maksuhaldureid ja maksustamist, et tõhustada siseturu toimimist, et suurendada liidu konkurentsivõimet ja edendada liidus ausat konkurentsi, kaitsta liidu ja selle liikmesriikide finants- ja majandushuve, sealhulgas kaitsta neid huve maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise eest, ning parandada maksude kogumist.

⁽¹⁹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁽²⁰⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/83/EMÜ alkoholi ja alkohoolsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta (EÜT L 316, 31.10.1992, lk 21).

⁽²¹⁾ Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (ELT L 176, 5.7.2011, lk 24).

⁽²²⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, 31.10.2003, lk 51).

⁽²³⁾ Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

2. Programmi erieesmärk on toetada maksupoliitikat ja liidu maksuõiguse rakendamist; edendada maksuhalduritevahelist koostööd, sealhulgas maksuteabe vahetamist; ning toetada haldussuutlikkuse arendamist, sealhulgas inimeste pädevuse kujundamist ning Euroopa elektrooniliste süsteemide arendamist ja käitamist.

Artikkel 4

Eelarve

1. Programmi rakendamise rahastamispakett aastatel 2021–2027 on 269 000 000 eurot jooksevhindades.
2. Lõikes 1 osutatud summast võib samuti katta kulusid, mis on seotud ettevalmistus-, seire-, kontrolli-, auditeerimis-, hindamis- jm toimingutega, mida tehakse programmi juhtimiseks ja selle eesmärkide saavutamise hindamiseks. Samuti võib sellest katta kulusid, mis on seotud uuringute, ekspertide koosolekute, teabe- ja teavitusmeetmetega, niivõrd kui need on seotud programmi eesmärkidega, aga ka kulusid, mis on seotud infotehnoloogiavõrgustikega, mis keskenduvad infotöötlemisele ja -vahetusele, sealhulgas asutusesisestest infotehnoloogiavahenditega ning muu tehnilise ja haldusabiga, mida on vaja seoses programmi juhtimisega.

Artikkel 5

Programmiga assotsieerunud kolmandad riigid

Programmis võivad osaleda järgmised kolmandad riigid:

- a) ühinevad riigid, kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid vastavalt nende riikide liidu programmides osalemise üldpõhimõtetele ja üldtingimustele, mis on sätestatud vastavates raamlepingutes ja assotsiatsiooninõukogu otsustes või muudes samalaadsetes kokkulepetes, ning vastavalt eritingimustele, mis on sätestatud liidu ja nende riikide vahelistes lepingutes;
- b) Euroopa naabruspoliitika riigid vastavalt nende riikide liidu programmides osalemise üldpõhimõtetele ja üldtingimustele, mis on sätestatud vastavates raamlepingutes ja assotsiatsiooninõukogu otsustes või muudes samalaadsetes kokkulepetes, ning vastavalt eritingimustele, mis on sätestatud liidu ja nende riikide vahelistes lepingutes, eeldusel et nende riikide asjakohased õigusaktid ja haldusmeetodid on liidu asjakohaste õigusaktide ja haldusmeetoditega piisavalt ühtlustatud;
- c) muud kolmandad riigid vastavalt tingimustele, mis on sätestatud erilepingus, millega reguleeritakse asjaomase kolmanda riigi osalemist liidu programmides, tingimused et selle lepinguga:
 - i) tagatakse õiglane tasakaal liidu programmides osaleva kolmanda riigi osamaksete ja saadava kasu vahel;
 - ii) määratakse kindlaks programmides osalemise tingimused, sealhulgas eri programmide osamaksete kalkulatsioon ja halduskulud;
 - iii) ei anta kolmandale riigile programmiga seoses otsustusõigust;
 - iv) on kindlustatud liidu õigus tagada usaldusväärne finantsjuhtimine ja kaitsta oma finantshuve.

Esimese lõigu punkti c alapunktis ii osutatud osamakseid käsitatakse vastavalt finantsmääruse artikli 21 lõikele 5 sihtotstarbelise tuluna.

Artikkel 6

Liidu rahastamise rakendamine ja vormid

1. Programmi rakendatakse vastavalt finantsmäärusele eelarve otsese täitmise korras.

2. Programmist võib anda rahalist toetust ükskõik millises finantsmääruse kohases vormis, eelkõige toetuste, auhindade ja hangete kaudu ning välisekspertide reisi- ja elamiskulude hüvitisena.

II PEATÜKK

Rahastamiskõlblikkus

Artikkel 7

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Rahastamiskõlblikud on üksnes meetmed, mida rakendatakse artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks.
2. Lõikes 1 osutatud meetmed hõlmavad järgmist:
 - a) koosolekud ja sarnased ühekordsed üritused;
 - b) projektipõhine struktureeritud koostöö;
 - c) IT suutlikkuse arendamise meetmed, eelkõige Euroopa elektrooniliste süsteemide arendamine ja käitamine;
 - d) inimeste pädevuse kujundamise ja muud suutlikkuse arendamise meetmed;
 - e) toetusmeetmed ja muud meetmed, sealhulgas:
 - i) uuringute ja muu asjakohase kirjaliku materjali ettevalmistamine;
 - ii) uuendustegevus, eelkõige kontseptsioonide tõestamine, katseprojektide ja prototüüpide väljatöötamise algatused;
 - iii) ühiselt välja töötatud teavitusmeetmed;
 - iv) muud artiklis 13 osutatud tööprogrammides sätestatud asjakohased meetmed, mis on vajalikud artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks või nende eesmärkide toetamiseks.

Esimese lõigu punktides a, b ja d osutatud asjakohaste meetmete võimalike vormide mitteammendav loetelu on esitatud I lisas.

Meetmete prioriteetsete teemade mitteammendav loetelu on esitatud III lisas.

3. Meetmed, mis kujutavad endast Euroopa elektrooniliste süsteemide ühiste osade kohanduste või laienduste arendamist ja käitamist programmiga assotsieerumata kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonidega koostöö tegemiseks, on rahastamiskõlblikud, kui need on liidu või liikmesriikide huvides. Komisjon kehtestab vajaliku halduskorra, millega võidakse ette näha nende meetmetega seotud kolmandate isikute rahaline osalus.

4. Kui käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punktis c osutatud IT-suutlikkuse arendamise meetme puhul on tegemist Euroopa elektroonilise süsteemi arendamise ja käitamisega, on programmi alusel rahastamiskõlblikud ainult komisjonile artikli 11 lõike 2 kohaselt pandud kohustustega seotud kulud. Liikmesriigid kannavad neile artikli 11 lõike 3 kohaselt pandud kohustustega seotud kulud.

Artikkel 8

Välisekspertide osalemine

1. Kui see on kasulik artiklis 3 sätestatud programmeesmärke taotlevate meetmete lõpuleviimiseks, võivad meetmetes välisekspertidena osaleda valitsusasutuste esindajad, sealhulgas selliste kolmandate riikide (ka vähim arenenud riikide) valitsusasutuste esindajad, kes ei ole programmiga assotsieerunud, ning asjakohasel juhul rahvusvaheliste ja muude asjaomaste organisatsioonide ning ettevõtjate ja ettevõtjaid esindavate organisatsioonide ja kodanikuühiskonna esindajad.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud välisekspertide kulud on programmi raames hüvitamiskõlblikud vastavalt finantsmääruse artiklile 238.

3. Lõikes 1 osutatud välisekspertid valib komisjon, muu hulgas liikmesriikide pakutud ekspertide seast üksikjuhtumi-põhiselt ja vastavalt vajadusele, võttes arvesse nende oskuste, kogemuste ja teadmiste asjakohasust konkreetse meetme jaoks.

Komisjon hindab muu hulgas seda, kas välisekspertid on erapooletud ja kas neil ei ole ametialase tegevusega seoses huvide konflikte.

III PEATÜKK

Toetused

Artikkel 9

Toetuste andmine, vastastikune täiendavus ja kombineeritud rahastamine

1. Programmi raames antakse ja hallatakse toetusi kooskõlas finantsmääruse VIII jaotisega.
2. Programmi raames võib toetada ka mõne muu liidu programmi alusel toetust saavat meetet, tingimusel et eri toetustest ei kaeta samu kulusid. Iga liidu programmi alusel meetmele antava toetuse suhtes kohaldatakse vastava programmi reegleid. Kumulatiivne rahastamine ei tohi ületada meetme rahastamiskõlblikke kulude kogusummat ning liidu eri programmide antava toetuse võib arvutada proportsionaalselt kooskõlas toetuse tingimusi käsitlevate dokumentidega.
3. Kooskõlas finantsmääruse artikli 195 esimese lõigu punktiga f antakse toetusi ilma konkursikutseta, kui rahastamiskõlblikud üksused on liikmesriikide maksuhaldurid või käesoleva määruse artiklis 5 osutatud programmiga assotsieerunud kolmandate riikide maksuhaldurid, eeldusel et käesoleva määruse artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud.
4. Kooskõlas finantsmääruse artikli 193 lõike 2 teise lõigu punktiga a võib rahastamisotsuses täpsustatud asjakohaselt põhjendatud juhtudel ja piiratud ajavahemiku jooksul käesoleva määruse alusel toetatavaid tegevusi ja nende aluseks olevaid kulusid käsitada rahastamiskõlblikena alates 1. jaanuarist 2021, isegi kui neid rakendati ja need kanti enne toetustaotluse esitamist.

Artikkel 10

Kaasrahastamise määr

1. Erandina finantsmääruse artiklist 190 võib programmist rahastada kuni 100 % meetme rahastamiskõlblikest kuludest.
2. Sellistele meetmetele kohaldatav kaasrahastamise määr, mille puhul on nõutav anda toetusi, määratakse kindlaks artiklis 13 osutatud mitmeaastases tööprogrammis.

IV PEATÜKK

Erisätted it suutlikkuse arendamise meetmete kohta

Artikkel 11

Ülesanded

1. Komisjon ja liikmesriigid tagavad ühiselt artiklis 12 osutatud maksustamise mitmeaastases strateegiakavas (edaspidi „maksustamise mitmeaastane strateegiakava“) loetletud Euroopa elektrooniliste süsteemide arendamise ja käitamise, sealhulgas nende süsteemide projekteerimise, spetsifitseerimise, vastavuskontrolli, kasutuselevõtu, hoolduse, edasiarendamise, turvalisuse, kvaliteedi tagamise ja -kontrolli.
2. Komisjon tagab eelkõige järgmise:
 - a) ühiste osade arendamine ja käitamine, nagu on ette nähtud maksustamise mitmeaastases strateegiakavas;
 - b) Euroopa elektrooniliste süsteemide arendamise ja käitamise üldine koordineerimine nende talitluse, vastastikuse ühenduvuse ja pideva täiustamise ning samaaegse rakendamise tagamiseks;
 - c) Euroopa elektrooniliste süsteemide koordineerimine liidu tasandil nende edendamiseks ja rakendamiseks riigi tasandil;
 - d) Euroopa elektrooniliste süsteemide arendamise ja käitamise koordineerimine kolmandate isikutega toimuva suhtluse osas, v.a riigisiseste nõuetega vastavusse viimiseks kavandatud meetmed;
 - e) Euroopa elektrooniliste süsteemide koordineerimine muude asjakohaste liidu tasandil võetavate e-valitsuse meetmetega.
3. Iga liikmesriik tagab eelkõige järgmise:
 - a) riiklike osade arendamine ja käitamine, nagu on ette nähtud maksustamise mitmeaastases strateegiakavas;
 - b) Euroopa elektrooniliste süsteemide riiklike osade arendamise ja käitamise koordineerimine riigi tasandil;
 - c) Euroopa elektrooniliste süsteemide koordineerimine muude asjakohaste riigi tasandil võetavate e-valitsuse meetmetega;
 - d) komisjoni korrapärane teavitamine võetud meetmetest, millega tagatakse, et selle asutustel ning ettevõtjatel on võimalik Euroopa elektroonilisi süsteeme täielikult kasutada;
 - e) Euroopa elektrooniliste süsteemide rakendamine riigi tasandil.

Artikkel 12

Maksustamise mitmeaastane strateegiakava

1. Komisjon ja liikmesriigid koostavad maksustamise mitmeaastase strateegiakava ja ajakohastavad seda. Maksustamise mitmeaastane strateegiakava peab olema kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega. Selles loetletakse kõik Euroopa elektrooniliste süsteemide arendamiseks ja käitamiseks vajalikud ülesanded ning klassifitseeritakse iga Euroopa elektrooniline süsteem või selle osa järgmiselt:
 - a) „ühine osa“ –Euroopa elektrooniliste süsteemide selline liidu tasandil välja töötatud osa, mis on kättesaadav kõikidele liikmesriikidele või mida komisjon käsitleb tõhususe, turvalisuse ja ratsionaalsuse kaalutlusele;
 - b) „riiklik osa“ –Euroopa elektrooniliste süsteemide selline riigi tasandil välja töötatud osa, mis on kättesaadav selle osa loonud või selle ühisele loomisele kaasa aidanud liikmesriigile; või
 - c) punktides a ja b osutatud osade kombinatsioon.

2. Maksustamise mitmeaastane strateegiakava hõlmab ka uuendus- ja katsemeetmeid ning Euroopa elektrooniliste süsteemidega seotud toetavaid meetodeid ja vahendeid.
3. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga neile maksustamise mitmeaastase strateegiakava alusel antud ülesande täitmisest. Nad annavad komisjonile ka korrapäraselt aru oma ülesannete täitmisel tehtud edusammudest.
4. Hiljemalt iga aasta 31. märtsil esitavad liikmesriigid komisjonile maksustamise mitmeaastase strateegiakava rakendamist käsitleva iga-aastase eduaruande, mis hõlmab eelmise aasta ajavahemikku 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini. Kõnealused aastaaruanded koostatakse eelnevalt kindlaksmääratud vormil.
5. Hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks koostab komisjon lõikes 4 osutatud iga-aastaste aruannete põhjal koondaruande komisjoni ja liikmesriikide tehtud edusammude kohta maksustamise mitmeaastase strateegiakava rakendamisel ja avalikustab selle.

V PEATÜKK

Programmitöö, seire, hindamine ja kontroll

Artikkel 13

Tööprogramm

1. Programmi rakendatakse finantsmääruse artikli 110 lõikes 2 osutatud mitmeaastaste tööprogrammide kaudu.
2. Komisjon võtab mitmeaastased tööprogrammid vastu rakendusaktidega. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 18 lõikes 2 osutatud menetlusega.

Artikkel 14

Seire ja aruandlus

1. Näitajad, mille abil antakse aru artikli 3 lõikes 2 sätestatud programmi erieesmärkide saavutamisel tehtud edusammudest, on esitatud II lisas.
2. Programmi eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude tõhusa hindamise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 17 vastu delegeeritud õigusakte II lisa muutmiseks, et vaadata läbi või täiendada näitajaid, kui seda peetakse vajalikuks, ning täiendada käesolevat määrust seire- ja hindamisraamistiku kehtestamist käsitlevate sätetega.
3. Tulemusaruannete süsteemiga tagatakse, et programmi rakendamise ja selle tulemuste seireks vajalikke andmeid kogutakse tõhusalt, tulemuslikult ja õigel ajal. Selleks kehtestatakse liidu vahendite saajatele proportsionaalsed aruandlusnõuded.

Artikkel 15

Hindamine

1. Programmi hindamine viiakse läbi nii, et selle tulemusi saaks kasutada otsustamisprotsessis õigel ajal. Komisjon teeb hinnangud avalikult kättesaadavaks.
2. Komisjon viib programmi vahehindamise läbi siis, kui programmi rakendamise kohta on saadud piisavalt teavet, ent mitte hiljem kui neli aastat pärast programmi rakendamise algust.

3. Programmi rakendamise lõpus, kuid mitte hiljem kui neli aastat pärast artiklis 1 osutatud ajavahemiku lõppu, viib komisjon läbi programmi lõpphindamise.
4. Komisjon edastab vahe- ja lõpphindamise tulemused, sealhulgas oma tähelepanekud Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Artikkel 16

Liidu finantshuvide kaitse

Kui kolmas riik osaleb programmis rahvusvahelise lepingu kohaselt vastu võetud otsuse alusel või muu õigusakti alusel, annab kolmas riik vastutavale eelarvevahendite käsutajale, OLAFi ja kontrollikoja vajalikud õigused ja nõutava juurdepääsu, mida neil on vaja oma volituste täieulatuslikuks kasutamiseks. OLAFi puhul hõlmavad need õigused õigust korraldada juurdusi, sealhulgas teha kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, nagu on sätestatud määruses (EL, Euratom) nr 883/2013.

VI PEATÜKK

Delegeeritud volituste rakendamine ja komiteemenetlus

Artikkel 17

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 14 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile kuni 31. detsembrini 2028.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 14 lõikes 2 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 14 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 18

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee, mida nimetatakse programmi „Fiscalis“ komiteeks. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

VII PEATÜKK

Teave, teavitamine ja avalikustamine

Artikkel 19

Teave, teavitamine ja avalikustamine

1. Liidu rahaliste vahendite saajad märgivad ära nende vahendite päritolu ja tagavad liidu rahastamise nähtavuse eriti meetmete ja nende tulemuste tutvustamisel, andes eri sihtrühmadele, sealhulgas meediale ja üldsusele, selle kohta sidusat, tulemuslikku ja proportsionaalset suunatud teavet.
2. Komisjon rakendab programmi raames võetud meetmete ja saavutatud tulemustega seotud teabe- ja teavitamis-meetmeid. Programmile eraldatud rahaliste vahenditega panustatakse samuti liidu poliitiliste prioriteetide edastamisse institutsioonilistes sõnumites niivõrd, kuivõrd need prioriteetidid on seotud artiklis 3 osutatud eesmärkidega.

VIII PEATÜKK

Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 20

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EL) nr 1286/2013 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2021.

Artikkel 21

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta nende meetmete jätkamist või muutmist, mis on algatatud määruse (EL) nr 1286/2013 alusel, mille kohaldamist nende meetmete suhtes jätkatakse kuni nende lõpetamiseni.
2. Programmi rahastamispaketist võib katta ka tehnilise ja haldusabi kulud, mida on vaja selleks, et tagada üleminek programmi ja määruse (EL) nr 1286/2013 alusel vastu võetud meetmete vahel.
3. Vajaduse korral võib kanda liidu eelarvesse assigneeringuid ka pärast 2027. aastat, et katta artikli 4 lõikes 2 ette nähtud kulusid, selleks et oleks võimalik hallata meetmeid, mis ei ole 31. detsembriks 2027 veel lõpule viidud.

Artikkel 22

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. mai 2021

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
eesistuja
A. P. ZACARIAS

I LISA

ARTIKLI 7 LÕIKE 2 ESIMISE LÕIGU PUNKTIDES A, B JA D OSUTATUD MEETMETE VÕIMALIKE VORMIDE MITTEAMMENDAV LOETELU

Artikli 7 lõike 2 esimese lõigu punktides a, b ja d osutatud meetmed võivad esineda muu hulgas järgmises vormis:

1) koosolekute ja sarnaste ühekordsete ürituste korral:

- seminar ja õpikoda, kus üldiselt on osavõtjaid kõigist osalevatest riikidest ja kus tehakse ettekandeid ning kus osalejad on kaasatud konkreetse teemaga seotud aktiivsesse arutellusse ja tegevusse;
- töövisiit, mis on korraldatud selleks, et ametnikud saaksid omandada või täiendada oskusi ja teadmisi maksupoliitika valdkonnas;
- viibimine haldusasutuste ametiruumides ja osalemine halduspäringutes;

2) struktureeritud projektipõhise koostöö korral:

- projektirühmad, kuhu üldjuhul kuulub piiratud arv osalevate riikide esindajaid ja mis tegutsevad piiratud aja jooksul, et saavutada eelnevalt kindlaks määratud eesmärged ja täpselt määratletud tulemusi, sealhulgas koordineerimine või võrdlusuuringud;
- alalised või ajutised struktureeritud koostöö vormis tegutsevad töörühmad, kuhu kuuluvad asjatundjaid, kes täidavad ülesandeid konkreetses valdkonnas või teevad operatiivtööd ja keda võidakse toetada näiteks veebipõhiste koostööteenuste, haldusabi, taristu ja seadmetega;
- mitmepoolne või üheaegne kontroll, mis seisneb ühe või mitme seotud maksukohustuslase maksuseisundi koordineeritud kontrollimises, mille korraldavad kaks või enam osalevat riiki, sealhulgas vähemalt kaks liikmesriiki, kellel on ühised või vastastikku täiendavad huvid;
- ühised auditid, mis seisnevad ühe või mitme seotud maksukohustuslase maksuseisundi kontrollimises ühe auditirühma poolt, mis koosneb kahe või enama osaleva riigi esindajatest, sealhulgas vähemalt kahe liikmesriigi esindajatest, kellel on ühised või vastastikku täiendavad huvid;
- mis tahes muu halduskoostöö vorm, mis on ette nähtud nõukogu määrustega (EL) nr 904/2010 ⁽¹⁾ või (EL) nr 389/2012 ⁽²⁾ või nõukogu direktiividega 2010/24/EL või 2011/16/EU ⁽³⁾;

3) inimeste pädevuse kujundamise ja muu suutlikkuse arendamise meetmete korral:

- ühised koolitused või e-õppe arendamine, et täiendada maksustamisega seotud vajalikke ametialaseid oskusi ja teadmisi;
- tehniline abi haldusmenetluste parandamiseks, haldussuutlikkuse suurendamiseks ning maksuametite tegevuse ja toimingute parandamiseks heade tavade algatamise ja jagamise teel.

⁽¹⁾ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010, halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 2. mai 2012. aasta määrus (EL) nr 389/2012, milles käsitletakse halduskoostööde aktsiisimaksude valdkonnas ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2073/2004 (ELT L 121, 8.5.2012, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL, maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

II LISA

NÄITAJAD MILLELE ON OSUTATUD ARTIKLI 14 LÕIKES 1

Selleks, et anda aru programmi edusammudest artikli 3 lõikes 2 sätestatud eieesmärkide saavutamisel kasutatakse järgmisi näitajaid.

A. Suutlikkuse kujundamine ja arendamine (haldus-, inimeste ja IT-suutlikkus)

- 1) liidu õiguse ja poliitika kohaldamise ja rakendamise indeks (programmi raames liidu maksuõiguse ja -poliitika kohaldamiseks ja rakendamiseks võetud meetmete arv ja nende meetmete tulemusel antud soovitude arv);
- 2) õppeindeks (kasutatud e-õppe moodulite arv; koolitatud ametnike arv; osalejate antud kvaliteedipunktid);
- 3) Euroopa elektrooniliste süsteemide kättesaadavus (aeg protsentides);
- 4) ühise teabevõrgu kättesaadavus (aeg protsentides);
- 5) lihtsustatud IT-menetluste indeks maksuhaldurite ja ettevõtjate jaoks (registreeritud ettevõtjate arv, taotluste arv ja programmi raames rahastatavates eri elektroonilistes süsteemides tehtud otsingute arv);

B. Teadmiste jagamine ja võrgustike loomine

- 6) koostöö tõhususe indeks (võrgustikega hõlmatuse määr, füüsiliste kohtumiste arv, interneti teel tegutsevate koostöörühmade arv);
- 7) parimate tavade ja suuniste indeks (kõnealusel valdkonnas korraldatud programmi raames võetavate meetmete arv; programmi toetusega välja töötatud töötavasid/suuniseid kasutanud maksuhaldurite protsent).

*III LISA***ARTIKLIS 7 OSUTATUD MEETMETE VÕIMALIKE PRIORITEETSETE TEEMADE MITTEAMMENDAV LOETELU**

Kooskõlas programmi eri- ja üldeesmärgiga võivad artiklis 7 osutatud meetmete keskmes olla muu hulgas järgmised prioriteetsed teemad:

- 1) toetada liidu maksuõiguse rakendamist, kaasa arvatud selles valdkonnas töötajate koolitamine, ning aidata selgitada, kuidas saaks parandada halduskoostööd maksuhaldurite vahel, sealhulgas vastastikust abi maksunõuete sissenõudmisel;
 - 2) toetada tõhusat teabevahetust, sealhulgas rühmataotlused, ja töötada välja standardsed IT-vormingud, tagada maksuhaldurite juurdepääs tegelikku tulusaajat käsitlevale teabele ning parandada saadud teabe kasutamist;
 - 3) toetada halduskoostöö mehhanismide tõhusat toimimist ja maksuhaldurite vahel parimate tavade vahetamist, mis hõlmab ka maksunõuete sissenõudmise parimaid tavasid;
 - 4) toetada maksuhaldurite digiteerimist ja meetodite ajakohastamist;
 - 5) toetada käibemaksupettuse vastases võitluses rakendatavate parimate tavade vahetamist.
-